

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010183
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 19.01.2022, č. k. 1T/14/2021-75, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.11.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 06.09.2021, sp. zn. 2T/36/2021, právoplatným dňa 06.09.2021 a trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.06.2022, sp. zn. 46T/7/2022, právoplatným dňa 21.06.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 23.07.2020 v presne nezistenom čase okolo 18.00 hod. v meste D., na ul. E. F. XXX/X, v obytnom dome, z chodby na G. poschodí odcudzil uzamknutý dámsky bicykel zn. VEDORA, čiernej farby s názvom Conex, v.č. 7SZ19910425 spolu s blatníkmi, odrazkami, stojanom a držiakom na košík, pričom bol zabezpečený bicyklovým zámkom, ktorý viedol okolo rámu hydrantového potrubia, a to tým spôsobom,

že využil príležitosť, kedy z uvedeného obytného domu vychádzala neznáma osoba a tak sa mu podarilo dostať do vchodu bez nutnosti využiť elektronický čip na dverách, pričom si všimol dámsky bicykel, následne prinesenou nachystanou železnou tyčou zlomil zámok a s bicyklom odišiel do mesta H., čím svojím konaním poškodenej I. B., trvale bytom D., E. F. XXX/X spôsobil škodu vo výške 333,- Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT 127/19 zo dňa 19.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.05.2019, odsúdený pre prečin krádeže.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil i ochranný dohľad v trvaní 1 roka. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 06.09.2021, sp. zn. 2T/36/2021, právoplatný 06.09.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste. Okresný súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 09.09.2021, sp. zn. 28T/39/2020, právoplatným dňa 25.09.2021, ktorým bol uznaný za vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd pri úvahe o treste dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti je potrebné mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, keď predovšetkým vychádzal z rozsiahlej trestnoprávnej minulosti obžalovaného. Ani predchádzajúce uložené tresty odňatia slobody obžalovanému, nevedli k jeho náprave a prevýchove. Pri úvahe o treste súd vychádzal z prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností (spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený) nad poľahčujúcimi okolnosťami (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zvýšení dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 06.09.2021, sp. zn. 2T/36/2021, právoplatný 06.09.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresný súd obžalovanému uložil i ochranný dohľad v trvaní 1 roka, pretože obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu krádeže, napriek tomu, že v minulosti už bol viac ako dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin, pričom zároveň súd opätovne ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd mal dostatočne preukázané, že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a to do výroku o vine ako i treste v neprospech obžalovaného. Argumentoval nasledovne:

„Uvedený rozsudok, čo do výroku o vine a treste, považujem za vydaný v rozpore so zákonom, nakoľko v danom prípade bolo na mieste uloženie spoločného a úhrnného trestu minimálne v trvaní 20 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Spoločný trest možno uložiť vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a 43 sa použijú primerane.

Skutok, ktorý bol predmetom tohto trestného stíhania spáchal obžalovaný dňa 23.07.2020, teda ako čiastkový útok tvoriaci súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021 dňa 06.09.2021, právoplatný toho istého dňa /za skutok spáchaný dňa 20.03.2020/. Nie je možné sa stotožniť s vysloveným právnym názorom okresného súdu v tom smere, že ak by ukladal spoločný trest pri zrušení výroku o treste rozsudku v bode 1/ Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021, nie je možné uložiť aj úhrnný trest, pretože sa jedná výlučne o pokračovací trestný čin. Okrem toho v prípade ukladania spoločného trestu za súčasného zrušenia výroku o vine v bode 1 rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/36/2021 a celého jeho výroku o treste, by za skutky uvedené v bode 2 až 5 uvedeného rozsudku absentoval trest, pretože tento by bol celý zrušený pri ukladaní spoločného trestu vo veci 1T/14/2021.

V prvom rade je nevyhnutné poukázať na to, že za skutok zo dňa 20.07.2020 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (za ktorý bol A. B. právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T3612021 dňa 06.09.2021), ako aj za skutok zo dňa 23.07.2020 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona (za ktorý je A. B. aktuálne uznaný vinným napadnutým rozsudkom) boli vedené samostatné trestné konania, ktoré bolo následne nevyhnutné posúdiť ako čiastkové útoky jedného pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, vo vzťahu k bodu 1, teda rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T 3612021. Po takomto právnom posúdení skutku sa vyžaduje ukladanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, ktorý predpokladá nové rozhodnutie o vine za všetky čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu a uloženie jedného trestu za trestnú činnosť v celom rozsahu. Ak je však ukladateľ trest aj za viac trestných činov (v tomto prípade uvedených v bodoch 2 až 5 rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T 13612021), tu vyvstáva potreba súčasného uloženia úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, s čím § 41 ods. 3 Trestného zákona explicitne ráta. Konanie, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu ku skoršiemu a zrušovanému výroku o vine o pokračovacom trestnom čine, čo sa prejavuje nielen viazanosťou skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, ako to § 41 ods. 3 Trestného zákona výslovne ustanovuje, ale aj tým, že súd nemôže meniť právnu kvalifikáciu skoršieho rozsudku, okrem zmeny, vyvolanej doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine o ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu v novom výroku o vine za tento čin. Viazanosť skorším rozsudkom v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona však nebráni uloženiu spoločného trestu podľa tohto ustanovenia a zároveň úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd retrospektívne zistí, že v súlade s § 122 ods. 13 Trestného zákona oznámením vznesenia obvinenia pre čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ktorý je predmetom konania v novoprejednávanej veci, došlo k prerušeniu jednoty skutku vo vzťahu ku konaniu rozhodnutého predchádzajúcim rozsudkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, po zrušení výroku o vine vo vzťahu k bodu 1 rozsudku Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T36/2021 právoplatného dňa 06.09.2021 ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, mal zrušiť aj celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Následne mal okresný súd znova rozhodnúť o vine pre oba skutky, ktoré mal právne kvalifikovať ako jeden pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z toho v bode 1) rozsudku spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a uložiť podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest v trvaní 20 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona so stredným stupňom stráženia. Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T14/2021 zo dňa 19.01.2022 vo výroku o vine a treste a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám rozsudkom.“

Obžalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny a to aj v otázke uloženého trestu a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Na verejnom zasadnutí krajský súd doplnil dokazovanie oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.06.2022, sp. zn. 46T/7/2022 a aktuálneho odpisu

registra trestov obžalovaného. Z doplneného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný má v odpise registra trestov 21 záznamov, pričom naposledy bol odsúdeným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.06.2022, sp. zn. 46T/7/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.06.2022 a bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (skutok zo dňa 16.11.2020).

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu prokuratúry vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné. A obžalovaný sa v rámci konečného návrhu nevyjadril.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená – prokurátor, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, nakoľko obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest aj vo vzťahu k oboznámenému

tretnému rozkazu Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.06.2022, sp. zn. 46T/7/2022 (nie však spoločný a úhrnný trest, ktorého uloženia sa prokurátor domáhal).

V prvom rade treba konštatovať, že sám prokurátor podal obžalobu, ktorú predniesol v rovnakom znení na hlavnom pojednávaní, v ktorej skutok kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, vyhlásenie o vine obžalovaného navrhol prijať a preto sa potom nemôže účinne domáhať, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, keďže uznesením okresného súdu došlo k prijatiu vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Navyše prokurátor odvolaciemu súdu ani nevysvetlil, prečo by malo ísť o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, keď nie je daná objektívna súvislosť v spôsobe spáchania skutku, ako aj predmete útoku. V jednom prípade ide o krádež v prevádzke potravín a v druhom (prejednávanom) prípade ide o krádež bicykla spáchanú v obytnom dome.

V prejednávanej trestnej veci tak nie sú splnené podmienky na uloženie spoločného a úhrnného trestu obžalovanému. Naopak krajský súd zistil, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest nielen vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 06.09.2021, sp. zn. 2T/36/2021, ale aj vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.06.2022, sp. zn. 46T/7/2022, keď skutky spáchané v dňoch 20.07., 23.07., 16.11.2020 a 10.01., 14.01., 24.01., 21.03.2021 sú v súbehu a skutok v prejednávanej trestnej veci (23.07.2020) spáchal skôr ako bol odsúdený vyššie uvedenými rozhodnutiami.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému treba priznať jednu poľahčujúcu okolnosť a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval a dve priťažujúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody (podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a teda zákonného ustanovenia, ktorý sa vzťahuje na prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona) a to, že bol už za trestný čin odsúdený. Zároveň odvolací súd nezistil žiadne okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu.

Odvolací súd tak vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 212 ods. 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky, po úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona je sadzba v rozpätí 16 mesiacov až 36 mesiacov. Iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by nebol účinný vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko bol v minulosti opakovane odsúdený a uložené tresty odňatia slobody nemali na neho žiaden prevýchovný účinok a navyše súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, čo je v tomto prípade nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Odvolací súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 26 mesiacov nepodmienečne (v strede zvýšenej trestnej sadzby), ktorý trest považoval za trest zákonný, primeraný a spravodlivý. A zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.